

**Vereniging van Groothandelaren in Bloemkwekerijprodukten m.fl.
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

»Konkurrence — henlæggelse af en klage på grund af manglende svar fra klagerne inden for den fastsatte frist — forenelighed med EF-traktatens artikel 85, stk. 1, af et gebyr opkrævet hos leverandører, som har indgået aftaler om levering af blomsterprodukter til virksomheder, der er etableret på det område, hvor en kooperativ forening afholder auktioner — forenelighed med EF-traktatens artikel 85, stk. 1, af en eksklusiv købsforpligtelse indgået af bestemte grossister, der sælger sådanne produkter til detailhandlere i et særligt forretningscenter på samme område — forskelsbehandling — påvirkning af handelen mellem medlemsstater — samlet vurdering af en helhed af regler — ingen mærkbar påvirkning«

Rettens dom (Anden Udvidede Afdeling) af 14. maj 1997 II - 762

Sammendrag af dom

1. *Konkurrence — administrativ procedure — undersøgelse af klager — procedurens forskellige faser — meddelelse i henhold til artikel 6 i forordning nr. 99/63 — begreb (Kommissionens forordning nr. 99/63, art. 6)*

2. *Konkurrence — administrativ procedure — undersøgelse af klager — meddelelsen i henhold til artikel 6 i forordning nr. 99/63 ikke besvaret — konsekvenser for klageren (Kommissionens forordning nr. 99/63, art. 6)*
3. *Annulationssøgsmål — akter, der kan være genstand for søgsmål — endelig afvisning af en klage vedrørende overtrædelse af konkurrencereglerne — begreb (EF-traktaten, art. 173)*
4. *Konkurrence — aftaler — påvirkning af handelen mellem medlemsstater — vurdering af en helhed af aftaler og ikke af de enkelte aftaler isoleret betragtet (EF-traktaten, art. 85, stk. 1)*
5. *Konkurrence — aftaler — påvirkning af handelen mellem medlemsstater — mærkbar virkning — rækkevidden af meddelelsen vedrørende aftaler af ringe betydning — bedømmelseskriterier — adgang til markedet — de omtvistede aftalers væsentlige bidrag til en eventuel afskærmning af markedet som følge af et stort antal lignende aftaler (EF-traktaten art. 85, stk. 1)*

1. Såfremt Kommissionen inden for rammerne af den administrative procedure for undersøgelse af klager vedrørende overtrædelse af konkurrencereglerne — efter en første stillingtagen, hvorved Kommissionen tilkendegav, at den agtede at afslutte de pågældende sager uden formel beslutning, og efter en korrespondance med klagerne, hvorunder disse anmodede Kommissionen om at behandle deres klager formelt — svarer med en skrivelse, der angiver begrundelsen for, at der ikke synes at være grundlag for at tage klagerne til følge, udtrykkeligt henviser til, at sagen vil blive afsluttet, og fastsætter en frist for besvarelsen af skrivelserne, må en sådan skrivelse fortolkes som en skrivelse i henhold til artikel 6 i forordning nr. 99/63, selv om der i skrivelsen ikke udtrykkeligt henvises til denne bestemmelse.
2. Selv om Kommissionen er berettiget til at drage konsekvenserne af, at en klager ikke

besvarer en skrivelse i henhold til artikel 6 i forordning nr. 99/63 inden for den frist, der er fastsat i overensstemmelse med denne bestemmelse, såfremt fristen er rimelig, kan det ikke formodes, at klageren uigenkaldeligt har givet samtykke til, at hans klage henlægges, blot fordi fristen er overskredet. Det ville nemlig ikke være foreneligt kontradiktionsprincippet, hvis Kommissionen kunne henlægge klagen, såfremt særlige omstændigheder kan forklare overskridelsen af en frist, som Kommissionen selv har fastsat.

3. Et annulationssøgsmål anlagt af en klager til prøvelse af en skrivelse fra Kommissionen, som efter en første stillingtagen og en skrivelse i henhold til artikel 6 i forordning nr. 99/63 udgør et svar på klagerens anmodning om, at der blev truffet en

formel beslutning vedrørende klagen, og hvori det efter en fornyet realitetsbehandling konstateres, at der ikke er grundlag for en indgriben, bør antages til realitetsbehandling, idet et sådant svar kun kan betragtes som en endelig afvisning af klagen.

4. Såfremt en helhed af aftaler kan påvirke handelen mellem medlemsstater, er det uden betydning, om aftaler, der er en integrerende del af denne helhed, isoleret betragtet påvirker handelen mellem medlemsstater i tilstrækkelig grad.

5. En aftale mellem virksomheder kan kun påvirke handelen mellem medlemsstater i traktatens artikel 85, stk. 1's forstand, såfremt det på grundlag af alle faktiske og retlige omstændigheder kan forudsiges med en tilstrækkelig grad af sandsynlighed, at den vil kunne øve en direkte eller indirekte, aktuel eller potentiel indflydelse på handelen mellem medlemsstater, således at den vil kunne hindre, at der skabes et indre marked mellem medlemsstater.

En aftale falder ikke ind under forbuddet i artikel 85, når den under hensyn til de berørte parters svage stilling på markedet

for de omhandlede produkter kun i ringe omfang påvirker markedet.

Det forhold, at en helhed af aftaler overskrider de i Kommissionens meddelelse vedrørende aftaler af ringe betydning fastsatte grænser, giver ikke i sig selv grundlag for med sikkerhed at konkludere, at de pågældende aftaler kan påvirke handelen mellem medlemsstater mærkbart.

Det er ved vurderingen af en aftales virkninger i forhold til traktatens artikel 85, stk. 1, nødvendigt at tage hensyn til den økonomiske og retlige sammenhæng, aftalen indgår i, og hvor den sammen med andre aftaler kan have en kumulativ virkning for konkurrencen. Den kumulative virkning af flere lignende aftaler er et forhold blandt flere, som indgår i bedømmelsen af, om handelen mellem medlemsstater gennem en mulig forstyrrelse af konkurrencen udsættes for påvirkning, f.eks. ved at aftalerne forhindrer konkurrenter fra andre medlemsstater i at vinde indpas på det relevante marked, hvorved de hæmmer den med traktaten tilstræbte økonomiske integration. Traktatens artikel 85, stk. 1, finder dog kun anvendelse på aftaler, der i væsentligt omfang bidrager til en eventuel afskærmning af markedet.